

Huic tamen subjungere licebit optima B. Viti pace, versionem Junio-Tremell. ab illa parum aut nihil omnino in sensu diversam, quam & nos maximam partem voluimus retinere, quippe quæ observat famosissimum נִמְנָה significatum, & τὸν tam in וַיֹּכֶה, quam וַיָּחֹצֵא, notatione accipit ubivis obvia vid. Nold. partic. §. 58. & 68. cel. Danzii interpr. §. 193. III. obs. 2. β. & quæ adversus B. Wasm. vind. part. 2. loc. 4. p. 236. B. Hæner. obs. philologico-criticis obs. 6. sub fin. ex Kimchio in Hos. I. II. & B. Glass. phil. Gramm. S. I. 4. tr. 1. observ. 7. p. m. 877. differit egregie. Et satis bene, ni fallor, hoc in sensu omnia cohærent, & prono non minus alveo fluunt, quam si τὸν נִמְנָה per quinimo convertas. Posteaquam enim recensuisset sacer scriptor Elisam brasse, ut spiritus Eliæ sibi adsit duplex portio, ostendissetque conditionem ab Elia petitioni positam, fuisse adimpletam, porro nunc declarat quomodo primum hujus rei specimen ediderit Elisa, aquas perinde ac fecerat Elias ita percutiendo, ut dividerentur huc & illuc, quo facto is medium pertransierit Jordanem. Nec causa apparet, cur verba transponi debuissent h. m. וְכָאָשָׁר אֲפָהוּ וַיֹּכֶה (aut הַכְּה אֲתָה חַמְיָה וְגַם Egregie hæc, si quisquam aliis, complexus est R. Levi b. Gerson cuius proinde verba integra huc apponere non pigrabimur; ita vero ille B. B.f.408.c.4.l. sui comm. 14. ss. אֲפָהוּ וַיֹּכֶה אֲתָה חַמְיָה וְחַנְחָה רְלָא אֲפָהוּ כַּאֲשֶׁר הַכְּה אֲתָה חַמְיָם הַנָּה וְחַנְחָה וְאַחֲשּׁוּב כִּי לֹא הַכְּה אָתָם אֶלָּא פָעַם אֶחָת וּבְפָעַם הַהוּא אָמַר אֵיה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵינוּ וְסָפָר הַכְּתוּב שְׁגָם אַלְיוֹשָׁעַ חַנְיָע